

SENSORVEILEDNING SØK 2103 – HØST 2017

Oppgavene teller likt

Oppgave 1

Stoffet er behandlet i Mueller, side 333-338, og på side 5-25 i power points til kapittel 15.

Modellen forutsetter at hver deltaker i konkurransen om et monopol maksimerer forventet p , som er sannsynligheten for å få monopollet, multiplisert med monopoloverskuddet, fratrukket investeringen i rent-seeking aktiviteter (ligning 15.2).

Modellen bygger på forutsetningen om at hver deltaker maksimerer forventet nettogevinst under den forutsetning at de andre deltakernes investeringer er gitt (Cournot-Nash spill mellom deltakerne). Modellen er symmetrisk fordi alle har likt uttrykk for forventet nettogevinst. Vi får en symmetrisk likevekt hvor hver deltakers investering er en funksjon av tre parametre: r (som bestemmer hvilken avkastning investeringen har), R (monopoloverskuddet) og n (antall deltakere). Samfunnets kostnader blir n multiplisert med hver deltakers investeringer. Samfunnets kostnader er derfor også en funksjon av de samme tre parameterne.

Besvarelsen må vise at samfunnets kostnader er en økende funksjon av alle tre parametre og forklare intuisjonen bak resultatene.

Samfunnets kostnader er en økende funksjon av r fordi høyere avkastning på rent-seeking gir hver deltaker sterkere incentiver til å investere i rent-seeking aktiviteter.

Samfunnets kostnader er en økende funksjon av R fordi høyere monopoloverskudd gir økt gevinst ved å vinne konkurransen.

Samfunnets kostnader er økende i n . Høyere n betyr flere deltakere som bruker ressurser på rent-seeking, men hver deltaker vil bruke mindre. Den første effekten dominerer slik at det totalt sett blir flere ressurser brukt på rent-seeking når antall deltakere går opp.

En god besvarelse kan også drøfte hvor mye som vil bli brukt på rent-seeking når det er fri etablering av deltakere, men dette er ikke et krav. Under bestemte forutsetninger vil totalsummen gå mot R.

Oppgave 2

Stoffet er behandlet i Mueller, side 362-365, og på side 5-20 i power points til kapittel 16.

Niskanens modell er behandlet i kapittel 16.2 i Mueller. Modellene i kapittel 16.3 og 16.4 er *ikke* del av Niskanens modell, men ble laget av andre senere.

Modellen forutsetter at byrået ønsker høyest mulig budsjett og foreslår et gitt budsjett og en gitt produksjon for sponsor. Sponsor aksepterer forslaget til budsjett og produksjon hvis verdien av produksjon er minst like stor som budsjettet.

Byråets makt ligger i at bare byrået kjenner kostnaden ved produksjon. Sponsor kan derfor ikke vite hva som er optimal produksjon (optimal produksjon = der grensenytten av økt produksjon er lik grensekostnaden ved økt produksjon).

Det er naturlig å finne optimal produksjon for sponsor og sammenligne med produksjonsvolumet som byrået vil spørre om (Q_0 versus Q^* i figur 16.1). Byråets ønskete produksjon vil være så stor at totalbudsjettet er akkurat lik verdien av produksjonen. Dette vil være Q^* i normaltilfellet og Q_S i spesialtilfellet. I spesialtilfellet er grensenytten av produksjon så høy at sponsor vil akseptere forslaget til byrået helt opp til grensenytten av produksjon er negativ.

Oppgave 3

See løsningsforslag til Oppgave 3b-c) i Øving 3